

הביתה ויצאה מזה כתבה בת עשרה עמ' ב'ליידי גלובס'. לאחרים פשוט התקשרתי כי עניין אותי לכתוב עליהם. ידעתי שבריוז'יט בארדו, למשל, רוצה מאוד לדבר על נושא הגנת בעלי החיים שהיא מקדמת, אז זה היה הנושא המוצהר של הראיון".

בשלב הזה של השיחה בינינו, אני כבר מבינה. גז היא כזו, הופכת כל פסגת הר בלתי נגישה למין משהו שכל שצריך בשבילו זה פשוט... להתקשר. והיא עושה את זה עם כל כך הרבה חן אינטליגנטי, מעורן אך נחוש, שלא נותר לי אלא להשתכנע: מדובר בהישגיות בלתי מתפשרת, אבל עם שיק צרפתי אמיתי ועמוק.

ואם כבר שיק צרפתי ועמוק, כאן המקום להזכיר את הרוקטורט שלה על הסופר רומן גארי. "הוא סופר מופלא עם סיפור חיים יוצא דופן. אני אוהבת לזכור ולקדם דווקא את אלה שנשכחו, את אלה שזנחנו ולתת להם הזדמנות חדשה. בצרפת הוא סופר נשכח למדי, אף שהיה סופר פופולרי שכתב ושפרסם רבי מכר רבים. גארי הוא גבר שאני 'מבלה' איתו כבר יותר מ־15 שנה. אנחנו גם קצת דומים: שנינו הגענו לצרפת עם זהות יהודית חזקה, שנינו זרים שבעצם רצו מאוד להיות צרפתים - והצליחו".

הרוקטורט, אם לסכם עבודה מפוארת בשני משפטים, עוסק בדמויות היהודיות, בניצולי השואה ובדגש על הרמות הנשית בספריו של גארי. הזונה היהודייה, אם לדייק, קיבלה אצל גארי את העוצמה לבחור ולהניע, להציל ולנצח. או כמו שגז מיטיבה לקבוע: "גארי היה חלוץ מגדרי".

כדי לקבל את התמונה כולה יצרה גז קשר עם בנו היחיד של הסופר, אלכסנדר דייגו גארי. היא שלחה מכתבים לכל הכתובות שמצאה, עד שהוא ענה לאחד מהם. זאת ועוד: הוא התיר לה - ורק לה - להיכנס למנזר ארדן שבעיר קאהן, שם הופקד ארכיונו של הסופר: "ישנתי בחדר הנזירות כחודש ימים, ובמהלכו עברתי על 40 ארגזים של חומרים כתובים ובהם סודותיו הכמוסים ביותר, החל מחוזים עם הוצאות ספרים וכלה במכתבי אהבה".

על עבודתה זו, שפורסמה כספר בצרפת, היא קיבלה כמה פרסים ומלגות. החודש מתפרסמת לראשונה בארץ אוטוביוגרפיה דמיונית שכתב גארי, "פסבדו", בהוצאת כתה. גז כתבה את ההקדמה לספר.

כל הזמן הזה, כעשר שנים, את חיה על גדות הסיין.

"ונוצרת כל רגע. ריגש אותי לראות אותם, את הצרפתים, נהנים מהחיים הטובים ולא מתנצלים על כך. לאורך כל שנות שהותי שם הקפדתי שיהיו לי חברים צרפתים לצד חברים מכל העולם. רציתי לחוות את החוויה האולטימטיבית של לחיות את החיים המקומיים. החברים הפריזאים שלי אהבו להסתובב איתי כי הכרתי להם מקומות שאפילו הם לא ידעו על קיומם. התנהלתי שם רק ברגל. בכל בוקר לסורבון ובחזרה, כשברוך גיליתי אינספור מקומות מופלאים. אני יודעת בדיוק מאיזו חנות יוקרה אפשר לראות את כל העיר ממעוף הציפור ואיזו מסעדה מפורסמת שישיראלים אוהבים מאוד הייתה בעבר בורדל. בפריז יש הכל".

ובכל זאת את כאן, בישראל.

"נכון, אבל כדי לא לאבד את הקשר יצרתי סדרת הרצאות שהן בבחינת הלב הצרפתי שלי. יש הרצאה גסטרונומית, שנוגדה לאחר פגישה עם נשיא מישלן שלימד אותי איך לאכול כמו שצריך. הוא הסביר לי למה צרפתים אוכלים רגלי צפרדע ואיזו גבינה מגדלת פרווה כשמלטפים אותה; הרצאה אחרת עוסקת באופן שבו השפיעו מאהבות הנשיאים הצרפתים על המדינה, ולמה הם כאומה לא מוכנים להתרגש מסיפורי אהבהבים למיניהם; יש גם הרצאה על מקומות סודיים בפריז שאפילו הצרפתים לא מכירים; הרצאה על החיים הטובים".

מי קהל היעד של ההרצאות האלה?

"אנשים שרוצים לצאת למסע של 'תיירות כורסה'. בלי לצאת מהבית אני לוקחת אותם איתי לטיול וירטואלי בן שעה בפריז, כולל המראות, הצלילים, הריחות והטעמים. יש כאלה שמתכוונים לנסוע ורוצים לחוות את פריז האחרת, זו שלא הכירו בכל הטיולים המסורתיים שלהם; הם עוברים חוויה מהנה וייחודית שבה הם מרגישים, טועמים וחיים את הרגע המיוחד הזה של פריז. לפריז יש צבע, ריח ותוכן שאין בשום מקום אחר. אנשים יוצאים מההרצאה ומשהו מפריז נשאר לשכון בנפשם".

אתם בדרך לפריז? מעוניינים בכמה טיפים שיאפשרו לכם לחוות את החיים בצרפתית כפי שחווה אותם מאיה גז? היכנסו לאתר: mayaguez.co.il